

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

**nr. 13.642 van 3 juli 2008
in de zaak RvV X II**

In zake: X
Gekozen woonplaats: X

tegen:

de burgemeester van de stad Gent.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Slovaakse nationaliteit te zijn, op 8 januari 2008 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissingen van de burgemeester van de stad Gent van 28 april 2006 tot weigering van de vestiging met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het arrest nr. 8892 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 18 maart 2008.

Gezien het verzoekschrift tot vrijwillige tussenkomst van de burgemeester van de stad Gent van 28 maart 2008.

Gezien de regelmatig gewisselde memories.

Gelet op de beschikking van 16 mei 2008, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 juni 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. VANTIEGHEM, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat E. MATTERNE, die enerzijds loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken, thans de minister van Migratie- en asielbeleid, en anderzijds loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de burgemeester van de stad Gent.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak.

Verzoekster verklaart van Slovaakse nationaliteit te zijn en op 19 november 1998 het Rijk te zijn binnengekomen, waar zij op diezelfde dag een asielaanvraag heeft ingediend. Op 7

januari 1999 nam de gemachtigde van de minister van Binnenlandse Zaken de beslissing tot weigering van verblijf. Deze beslissing werd op 28 september 1999 bevestigd door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring werden door de Raad van State verworpen.

Verzoekster diende op 28 november 2005 een aanvraag in tot vestiging als zelfstandig EU-onderdaan. In dezelfde aanvraag vroegen verzoeksters kinderen hun moeder te mogen volgen.

Op 28 april 2006 nam de gemachtigde van de burgemeester van de stad Gent ten aanzien van verzoekster de beslissing tot weigering van de vestiging met bevel om het grondgebied te verlaten. Ook de vestigingsaanvraag van beide kinderen werd geweigerd. Dit zijn de bestreden beslissingen.

De beslissing ten aanzien van verzoekster wordt als volgt gemotiveerd:

“(...) Reden van de beslissing:

Heeft niet binnen de gestelde termijn aangetoond dat hij/zij zich in de voorwaarden bevindt om te genieten van het recht op vestiging als werknemer / zelfstandige / begunstigde van het recht op voortgezet verblijf / begunstigde van het verblijfsrecht (3)

Heeft geen bewijzen van zelfstandige beroepsactiviteit voorgelegd. (...)”

De beslissingen ten aanzien van de twee minderjarige kinderen worden als volgt gemotiveerd:

“(...) Reden van de beslissing:

Voldoet niet aan de voorwaarden om te genieten van het recht op vestiging als bloedverwant in de nederdalende lijn/

Moeder heeft geen bewijzen van zelfstandige beroepsactiviteit voorgelegd. (...)”

Verzoekster diende op 23 mei 2006 een verzoek tot herziening in.

Op 12 december 2007 wordt verzoekster in kennis gesteld van artikel 230 van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Ingevolge deze gewijzigde procedure wordt het verzoek tot herziening zonder voorwerp en wordt onderhavige procedure ingeleid.

2. Over de rechtspleging.

Ter zitting bevestigen de verwerende partijen dat de bestreden beslissing met name de beslissing tot weigering van de vestiging met bevel om het grondgebied te verlaten van 28 april 2006 werd genomen door de gemachtigde van de burgemeester in het kader van zijn autonome bevoegdheid voortvloeiend uit artikel 45, § 3 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Zij bevestigen op vraag van de voorzitter dat de minister van Binnenlandse Zaken, thans de minister van Migratie- en asielbeleid, buiten de zaak mag worden gesteld. Bijgevolg wordt het verzoek tot vrijwillige tussenkomst van de burgemeester van de stad Gent van 28 maart 2008 ingewilligd en wordt de minister van Binnenlandse Zaken buiten de zaak gesteld.

3. Onderzoek van het beroep.

In een eerste middel voert verzoekster de schending aan van artikel 40, §2 van de Verblijfwet.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen gaat ervan uit dat verzoekster met de “Verblijfwet” de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen bedoelt, gezien verzoekster een aanvraag indiende tot vestiging als zelfstandig EU-onderdaan, op grond van artikel 40, §2, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) en dit ook blijkt uit de verdere inhoud van het verzoekschrift.

Verzoekster stelt dat zij als Slovaakse onderdaan geniet van een vrij verkeer van diensten en goederen binnen de Europese Unie en het haar bedoeling is om in België te verblijven, gezien zij op heden voldoet aan artikel 40 §2, 1° van de Verblijfwet en gezien zij wel degelijk ‘voornemens is om een werkzaamheid in loondienst uit te oefenen’. Artikel 40, §2 voorziet uitdrukkelijk de categorie personen die voornemens is een werkzaamheid uit te oefenen. Verzoekster stelt verder dat zij het voornemen heeft om een activiteit in loondienst uit te oefenen, doch dat het bijzonder moeilijk is een betrekking te vinden. Dit komt doordat haar verblijfssituatie uitermate precair is. Verzoekster verwijst nog naar de verklaringen van het Verbond der Belgische ondernemers die verklaren dat er binnen een aanzienlijk korte termijn een tekort aan arbeidskrachten en arbeidsreserves zal zijn op de Belgische arbeidsmarkt. Verzoekster stelt dat de werkloosheid in Vlaanderen historisch laag is en het in het algemeen belang is dat verzoekster tot het Rijk wordt toegelaten. Verzoekster concludeert dat de beslissingen van 28 april 2005 enerzijds in strijd zijn met artikel 40, §2, 1° en anderzijds gegriefd zijn door een absurditeit.

Verzoekster heeft de vestiging aangevraagd als zelfstandige.

Artikel 40, §2, 1° van de Vreemdelingenwet stelt het volgende:

“Voor de toepassing van deze wet wordt onder E.G.-vreemdeling verstaan, iedere onderdaan van een Lid-Staat van de Europese Gemeenschappen die verblijft in of zich begeeft naar het Rijk en die:

1° hetzij er een werkzaamheid in loondienst of anders dan in loondienst uitoefent of voornemens is uit te oefenen; “

Dit artikel geeft weer wie als EG-vreemdeling in aanmerking wordt genomen voor de toepassing van de Vreemdelingenwet.

Artikel 45 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen (hierna: KB van 8 oktober 1981) stelt het volgende:

“§1. De E.G.-vreemdeling die naar België komt om er een werkzaamheid in loondienst of anders dan in loondienst uit te oefenen waarvan de te verwachten duur minstens een jaar bedraagt, wordt, na inzage van de documenten die vereist zijn voor de binnenkomst in het Rijk, ingeschreven in het vreemdelingenregister en in het bezit gesteld van een attest van immatriculatie, model B, overeenkomstig het model van bijlage 5, geldig vijf maanden vanaf de datum van afgifte.

(...)

Voor het einde van de vijfde maand na de aanvraag tot vestiging, moet de E.G. vreemdeling (...) de documenten die vereist zijn voor de uitoefening van het beroep wanneer hij een werkzaamheid anders dan in loondienst uitoefent of wil uitoefenen (overleggen).

(...)

§3. (...) De burgemeester of zijn gemachtigde weigert de vestiging indien de vereiste documenten niet werden overgemaakt in de §1, derde lid, voorziene termijn. (...)”

Om te voldoen aan artikel 40, §2, 1° van de Vreemdelingenwet en aan artikel 45 van het KB van 8 oktober 1981, volstaat het aldus niet om het voornemen te hebben een werkzaamheid anders dan in loondienst uit te oefenen, doch moet men ook binnen de vijf maanden de nodige documenten voorleggen die vereist zijn voor de uitoefening van het beroep als zelfstandige.

Uit het verslag betreffende de aanvraag tot vestiging van 28 november 2005, blijkt dat verzoekster werd verzocht om binnen de vijf maanden en dus ten laatste op 27 april 2006 een attest B.T.W. hoedanigheid nr. 820 en een ondernemingsnummer te overleggen. Verzoekster ontkent niet dat zij deze documenten niet heeft neergelegd, doch stelt enkel dat zij het voornemen heeft om een activiteit in loondienst uit te oefenen, maar dat het bijzonder moeilijk is een betrekking te vinden. Verzoekster ontkent niet dat zij de gevraagde documenten niet heeft neergelegd en dus niet aantoonde dat zij een zelfstandige activiteit heeft ontplooid. Evenmin toont verzoekster aan dat ze ooit een zelfstandige activiteit heeft uitgeoefend. Het feit dat ze het voornemen heeft werk te zoeken als werknemer, en zij gezien de schaarste aan arbeidskrachten op de arbeidsmarkt in de mogelijkheid moet worden gesteld dit te doen, doet niet ter zake, gezien zij een aanvraag tot vestiging indiende als zelfstandige en zij de nodige documenten ter staving hiervan diende neer te leggen wat zij heeft nagelaten te doen en dit tevens ook niet betwist. De gemachtigde van de burgemeester van de stad Gent weigerde de vestiging dan ook terecht op grond van artikel 45, §3 van het KB van 8 oktober 1981, gezien de vereiste documenten niet werden overgemaakt in de in §1 van hetzelfde artikel voorziene termijn.

Van een schending van artikel 40 §2, 1° van de Vreemdelingenwet juncto artikel 45 van het KB van 8 oktober 1981 is dan ook geen sprake. Ook van een absurditeit is geen sprake, niets belet verzoekster een aanvraag tot vestiging in te dienen als EU-onderdaan die een werkzaamheid in loondienst uitoefent.

Het eerste middel is ongegrond.

In een tweede middel voert verzoekster de schending van de motivering van de beslissing aan, met name artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Verzoekster is van mening dat de Dienst Vreemdelingenzaken de beslissing van 15 maart 2006 opnieuw aan haar ter kennis diende te brengen. Zij kan haar verweer niet op een tegensprekelijke wijze voeren gezien zij niet meer beschikt over de beslissing van 15 maart 2006 en het schrijven van Dienst Vreemdelingenzaken van 25 september 2007 enkel verwijst naar de beslissing van 15 maart 2006, doch deze niet toevoegt als bijlage.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wijst erop dat het schrijven van de Dienst Vreemdelingenzaken van 25 september 2007, dat aan verzoekster ter kennis werd gebracht op 12 december 2007, de mededeling betreft dat ingevolge de artikelen 230 en 231 van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, de ingediende verzoeken tot herziening die op 1 juni 2007 aanhangig zijn bij de minister van Binnenlandse Zaken, van rechtswege zonder voorwerp worden en dat betrokkene op straffe van verval, binnen de dertig dagen vanaf de betekening van de brief, haar verzoek tot herziening kan omzetten in een beroep tot nietigverklaring van de beslissing waarvan de herziening wordt gevraagd. De aangehaalde brief betreft dus geenszins de akte waarmee de bestreden beslissingen ter kennis werden gebracht aan verzoekster. De motiveringen van de bestreden beslissingen werden daarentegen opgenomen in een document, dat door de gemachtigde van de burgemeester van de stad Gent werd opgemaakt op 28 april 2006 en op 15 mei 2006 (en niet op 15 maart

2006 zoals verzoekster verkeerdelijk beweert) aan verzoekster werd ter kennis gebracht. De kennisgeving werd ondertekend door verzoekster op 15 mei 2006, zodat zij niet dienstig kan voorhouden geen kennis te hebben van de bestreden beslissing. Bovendien geeft verzoekster in het inleidend verzoekschrift niet enkel inhoudelijke kritiek op de bestreden beslissing, maar slaagt zij er ook in de motieven vervat in de bestreden beslissingen letterlijk weer te geven. Tot slot wijst de Raad erop dat bij het verzoekschrift voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de hier bestreden beslissingen van 28 april 2006 werden bijgevoegd, zodat verzoekster niet kan volhouden als zou zij niet meer beschikken over de voornoemde beslissingen.

De bestreden beslissingen, opgesteld door de verwerende partij op 28 april 2006 zijn wel degelijk een akte in de zin van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 en deze akten bevatten wel degelijk een motivering. De bestreden beslissing is zowel in rechte, als in feite gemotiveerd. Zo motiveren de bestreden beslissingen dat ze werd genomen in uitvoering van artikel 45 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 en stellen ze dat verzoekster niet binnen de gestelde termijn heeft aangetoond dat zij zich in de voorwaarden bevindt om te genieten van het recht op vestiging als zelfstandige. Een schending van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 wordt dan ook niet aangetoond.

Het tweede middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het verzoek tot vrijwillige tussenkomst van de burgemeester van de stad Gent van 28 maart 2008 wordt ingewilligd.

Artikel 2

De minister van Binnenlandse Zaken, thans de minister van Migratie en asielbeleid wordt buiten de zaak gesteld.

Artikel 3

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie juli tweeduizend en acht door:

mevr. J. CAMU,

wnd. voorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,

dh. T. LEYSEN,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN.

J. CAMU.